

KOMONICA (1) *sb f*

komonica, [komenica, komunica].

N sg komonica.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.; poza tym XIX w. w innym znaczeniu.

1. *bot. Succisa pratensis Moench. (Rost); czarcikęs łkowy, bylina z rodziny szczeciowatych (Dipsacaceae) rosnąca na wilgotnych łkach; morsus diaboli succisa Cn: Komonicá/ 1. 256 SienLek X2; [Herba S. Petri Komunicza SzymŁowEnch +3; Iacea alba Komonicza SzymŁowEnch +3; SVCCISSA, PRAEMORSA, Morfus Diaboli. S. Piotrá źiele, Komoniczá, albo S. Piotrá łysiná. TO źiele z łacińského zowá Czártowé gryźienie UrzędowHerb 296a].*

2. *[bot. Melilotus officinalis (L.) Lam. em. Thuill. et M. albus Med. (Rost); nostrzyk żółty i nostrzyk biały, rośliny z rodziny motylkowatych (Papilionaceae): Nostrzeg ábo Komenicá/ Mellilotum vulgare SienHerb 100b; MELLILOTVM, SERTula campana. Komoniczá. UrzędowHerb 210a.]*

Synonimy: 1. »czartowe gryzienie«, »świętego Piotra łysina«, »świętego Piotra ziele«; 2. »konikowy kwiat«, »konikowe ziele«, nostrzeg, otylija.

ZZa